

UREDBA

O NAČINU PRIZNAVANJA INOSTRANIH ISPRAVA I ZNAKOVA USAGLAŠENOSTI

("Sl. glasnik RS", br. 98/2009)

Član 1

Ovom uredbom uređuje se način priznavanja važenja u Republici Srbiji isprava o usaglašenosti koje izdaju inostrana tela za ocenjivanje usaglašenosti (u daljem tekstu: inostrane isprave) i znakova usaglašenosti izdatih u inostranstvu (u daljem tekstu: inostrani znakovi usaglašenosti).

Član 2

Inostrane isprave jesu: sertifikat, izveštaj o ispitivanju, deklaracija o usaglašenosti, uverenje o kontrolisanju ili drugi dokument kojim se potvrđuje usaglašenost proizvoda sa zahtevima inostranog tehničkog propisa.

Inostrani znakovi usaglašenosti jesu: SE znak i drugi znakovi usaglašenosti koji se stavlja na proizvod u skladu zahtevima inostranog tehničkog propisa.

Član 3

Inostrana isprava ili znak usaglašenosti koji je izdat u skladu sa potvrđenim međunarodnim sporazumom čiji je potpisnik Republika Srbija, važi u Republici Srbiji.

Na traženje pravnih ili fizičkih lica, ministarstvo u čijem delokrugu je priprema i donošenje tehničkih propisa kojima se uređuju zahtevi za proizvode na koje se odnosi inostrana isprava, odnosno znak usaglašenosti (u daljem tekstu: nadležno ministarstvo), daje mišljenje o postojanju potvrđenog međunarodnog sporazuma iz stava 1. ovog člana, odnosno da li je određena inostrana isprava ili znak usaglašenosti izdat u skladu sa tim sporazumom.

Član 4

Ako inostrana isprava ili znak usaglašenosti nije izdat u skladu sa sporazumom iz člana 3. stav 1. ove uredbe, postupak za priznavanje važenja inostrane isprave, odnosno znaka usaglašenosti pokreće se, pre stavljanja proizvoda na tržište ili upotrebu u Republici Srbiji, na osnovu zahteva za priznavanje koji podnosi inostrani proizvođač ili njegov zastupnik, odnosno uvoznik (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Zahtev iz stava 1. ovog člana podnosi se nadležnom ministarstvu.

Podnosilac zahteva snosi troškove postupka priznavanja koji obuhvataju troškove za rad Komisije za priznavanje važenja inostranih isprava i znakova usaglašenosti iz člana 7. ove uredbe (u daljem tekstu: Komisija).

Član 5

Zahtev iz člana 4. ove uredbe sadrži:

- 1) poslovno ime, odnosno naziv i adresu sedišta i pravnu formu podnosioca zahteva;
- 2) vrstu inostrane isprave, odnosno znaka usaglašenosti, čije priznavanje se traži;
- 3) naziv države u kojoj je izdata inostrana isprava, odnosno znak usaglašenosti;
- 4) naziv inostranog tehničkog propisa na osnovu koga je izdata inostrana isprava, odnosno na osnovu koga je stavljen znak usaglašenosti, kao i naziv službenog glasila u kome je taj propis objavljen;
- 5) vrstu, odnosno naziv proizvoda i druge podatke radi bliže identifikacije proizvoda na koji se odnosi inostrana isprava, odnosno znak usaglašenosti;
- 6) poslovno ime, odnosno naziv i adresu sedišta i pravnu formu pravnog subjekta koji je izdao inostranu ispravu, odnosno stavio znak usaglašenosti na proizvod;
- 7) naziv države u kojoj je imenovano ili ovlašćeno telo za ocenjivanje usaglašenosti koje je izdalo inostranu ispravu;
- 8) naziv organa koji je imenovao, odnosno ovlastio telo za ocenjivanje usaglašenosti iz tačke 7) ovog člana;
- 9) druge podatke od značaja za priznavanje važenja inostrane isprave, odnosno znaka usaglašenosti.

Član 6

Uz zahtev iz člana 5. ove uredbe podnose se sledeći dokazi:

- 1) kopija izvoda iz registra privrednih subjekata za podnosioca zahteva, overena od strane nadležnog organa, kao i overeni prevod tog izvoda na srpski jezik od strane ovlašćenog sudskog tumača, ako je podnosilac zahteva inostrani proizvođač;
- 2) originalnu inostranu ispravu ili njenu kopiju overenu od strane inostranog nadležnog organa, kao i overeni prevod te isprave na srpski jezik od strane ovlašćenog sudskog tumača;
- 3) kopiju originalnog teksta tehničkog propisa iz člana 5. tačka 4) ove uredbe i overeni prevod tog propisa na srpski jezik od strane ovlašćenog sudskog tumača;
- 4) kopiju izvoda iz registra privrednih subjekata za lice iz člana 5. tačka 6) ove uredbe, overenu od strane inostranog nadležnog organa, kao i overeni prevod tog izvoda na srpski jezik od strane ovlašćenog sudskog tumača;
- 5) kopiju akta o imenovanju, odnosno ovlašćivanju ili drugog odgovarajućeg dokumenta, koji je izdao organ iz člana 5. tačka 8) ove uredbe, overenu od strane inostranog nadležnog organa, kao i overeni prevod tog akta na srpski jezik od strane ovlašćenog sudskog tumača;
- 6) dokaz o plaćenju republičkoj administrativnoj taksi, u skladu sa zakonom;
- 7) drugi dokazi kojima se potvrđuju navodi iz zahteva.

Član 7

Ispunjenost uslova za priznavanje važenja inostrane isprave utvrđuje Komisija koju, za oblast jednog ili više tehničkih propisa, obrazuje ministar nadležnog ministarstva (u daljem tekstu: nadležni ministar).

Komisiju sačinjavaju najmanje tri člana, od kojih je najmanje jedan predstavnik nadležnog ministarstva, predstavnik Akreditacionog tela Srbije i predstavnik iz reda stručnjaka iz oblasti koja je uređena odgovarajućim srpskim tehničkim propisom.

Članovi Komisije mogu imati zamenike.

Po potrebi, u rad Komisije mogu se uključiti i drugi stručnjaci, izvan nadležnog ministarstva, za oblast koja je uređena odgovarajućim srpskim tehničkim propisom.

Radom Komisije rukovodi predstavnik nadležnog ministarstva.

Član 8

Komisija na osnovu podnetog zahteva za priznavanje i priloženih dokaza, utvrđuje da li:

1) zahtevi iz inostranog tehničkog propisa obezbeđuju najmanje isti stepen zaštite bezbednosti života i zdravlja ljudi, zaštite životinja i biljaka, zaštite životne sredine, zaštite potrošača i drugih korisnika i zaštite imovine, koji su određeni zahtevima odgovarajućeg srpskog tehničkog propisa;

2) zahtevi iz inostranog tehničkog propisa koje inostrano telo za ocenjivanje usaglašenosti mora da ispuni da bi sprovodilo postupak ocenjivanja usaglašenosti proizvoda, obezbeđuju najmanje isti stepen ispunjenosti zahteva koji su utvrđeni odgovarajućim srpskim tehničkim propisom za imenovano, odnosno ovlašćeno telo za ocenjivanje usaglašenosti.

Član 9

Komisija na osnovu podnetog zahteva za priznavanje, priloženih dokaza i utvrđenih činjenica, utvrđuje da li inostrana isprava, odnosno znak usaglašenosti, ispunjava uslove iz člana 8. ove uredbe.

Nadležni ministar, na predlog Komisije, donosi rešenje o priznavanju važenja inostrane isprave, odnosno znaka usaglašenosti, ako je utvrđeno da inostrana isprava, odnosno znak usaglašenosti ispunjava propisane uslove.

Nadležni ministar, na predlog Komisije, donosi rešenje kojim se odbija zahtev za priznavanje, ako je utvrđeno da inostrana isprava, odnosno znak usaglašenosti, ne ispunjava propisane uslove.

Predlozi iz st. 2. i 3. ovog člana, moraju biti obrazloženi.

Član 10

Nadležni ministar donosi rešenje o priznavanju važenja inostrane isprave, odnosno znaka usaglašenosti po prethodno pribavljenom mišljenju ministarstva nadležnog za poslove koji se odnose na tehničke propise.

Uz zahtev za davanje mišljenja iz stava 1. ovog člana, nadležno ministarstvo dostavlja predlog rešenja o priznavanju važenja inostrane isprave, odnosno znaka usaglašenosti, sa obrazloženjem.

Ministarstvo iz stava 1. ovog člana dužno je da mišljenje pismeno dostavi nadležnom ministarstvu u roku od deset dana od dana prijema zahteva za davanje mišljenja.

Ako mišljenje ne bude dostavljeno u roku iz stava 3. ovog člana, smatra se da nije bilo primedaba.

Član 11

Rešenje iz člana 10. ove uredbe važi do isteka roka važenja inostrane isprave, ako je taj rok utvrđen u ispravi.

Ako u inostranoj ispravi nije utvrđen rok važenja, rešenje o priznavanju važenja inostrane isprave važi najduže tri godine od dana njegovog donošenja.

Član 12

Rešenje iz člana 10. stav 1. ove uredbe, sadrži naročito:

- 1) vrstu inostrane isprave, odnosno znaka usaglašenosti;
- 2) poslovno ime, odnosno naziv i adresu sedišta pravnog subjekta koji je izdao inostranu ispravu, odnosno stavio znak usaglašenosti na proizvod;
- 3) naziv države u kojoj je izdata inostrana isprava, odnosno stavljen znak usaglašenosti;
- 4) naziv inostranog tehničkog propisa na osnovu koga je izdata inostrana isprava, odnosno stavljen znak usaglašenosti, kao i naziv i broju službenog glasila u kome je taj propis objavljen;
- 5) vrstu, odnosno naziv proizvoda i druge podatke radi bliže identifikacije proizvoda na koji se odnosi inostrana isprava, odnosno znak usaglašenosti;
- 6) rok važenja rešenja.

Član 13

Rešenje iz člana 12. ove uredbe, nadležno ministarstvo dostavlja ministarstvu nadležnom za vođenje registra inostranih isprava i znakova usaglašenosti koji važe u Republici Srbiji radi upisa u taj registar, u skladu sa zakonom kojim se uređuju tehnički zahtevi za proizvode i ocenjivanju usaglašenosti i propisom donetim na osnovu tog zakona.

Za nove isporuke proizvoda iz uvoza, za koji je rešenje o priznavanju inostranih isprava i znakova usaglašenosti upisano u registar iz stava 1. ovog člana, nije potrebno podnositi novi zahtev za priznavanje.

Pri uvozu proizvoda iz stava 2. ovog člana, kao dokaz o važenju inostranih isprava i znakova usaglašenosti koje prate taj proizvod, koristi se odgovarajući izvod iz registra iz stava 1. ovog člana.

Član 14

Stupanjem na snagu ove uredbe prestaju da važe odredbe Uredbe o načinu ovlašćivanja tela za ocenjivanje usaglašenosti, registru ovlašćenih tela za ocenjivanje usaglašenosti, evidenciji o ispravama o usaglašenosti, znacima o usaglašenosti i telima za ocenjivanje usaglašenosti, kao i uslovima za primenu tehničkih propisa drugih država ("Službeni list SCG", broj 22/06), u delu kojim se uređuju uslovi za primenu tehničkih propisa drugih država i odredbe člana 19. te uredbe, kao i odredbe člana 16. Uredbe o načinu i postupcima ocenjivanja usaglašenosti ("Službeni list SCG", broj 22/06).

Član 15

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", a primenjuje se od 1. marta 2010. godine.